

นิทรรศการผลงานจิตรกรรมในรอบ 30 ปี ของ
น. ณ ปากน้ำ (ประยูร อุลุชาฎะ)

THE ART EXHIBITION OF
NO NA PAKNAM
(PRAYURA URUCHADHA)--
A 30 YEAR RETROSPECTIVE

Rama IX Art Museum Foundation

28, ณ ปากน้ำ

1864 proved to be a very good year

นิทรรศการผลงานจิตรกรรมในรอบ 30 ปี ของ
น. ณ ปากน้ำ (ประยูร อุลุชาฎะ)

THE ART EXHIBITION OF
NO NA PAKNAM
(PRAYURA URUCHADHA)--
A 30 YEAR RETROSPECTIVE

Rama IX Art Museum Foundation

คุณโชติ โสภณพนิช
กรรมการรองผู้จัดการใหญ่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด
วันที่ 9-17 กุมภาพันธ์ 2527

To be presided over by Khun Chote Sophonpanich,
Executive Director of Bangkok Bank Limited,
at The Montien Bangkok.
February 9-17, 1984

มูลนิธิ
หอศิลป์แห่งราชกาลที่๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

The leading Wine & Spirit Merchants in the region

Caldbeck Macgregor (Thailand) Ltd. 2160 Ramkhamhaeng Road, Hua Mark. Bangkok. Tel. 377-7091

คำนำ

งานแสดงศิลปกรรมครั้งนี้ของข้าพเจ้า นับว่าเป็นงานแสดงเดี่ยวครั้งแรกในชีวิต ทั้ง ๆ ที่ได้เคยแสดงผลงานเขียนภาพมาตั้งแต่พ.ศ. 2488 เป็นต้นมา และสมัยก่อนนั้นก็ได้ส่งงานจิตรกรรมเข้าแสดงในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติมาตั้งแต่ครั้งแรกจนบัดนี้ คือเมื่อปีกลายนี้ได้ส่งเข้าร่วมกับการแสดงศิลปหลายกลุ่มหลายคณะ และในปีนี้เป็นนิมิตดีที่สุด คือได้แสดงผลงานส่วนตัวทั้งงานศิลปะและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เคยได้ทำมา นับว่าเป็นเกียรติยศอย่างสูง ที่โรงแรมมณเฑียรได้กรุณาจัดงานแสดงผลงานให้

งานเหล่านี้มีผลงานที่ดีที่สุดของข้าพเจ้า ด้วยข้าพเจ้าได้เขียนภาพมากระหว่างปี พ.ศ. 2495 ถึง พ.ศ. 2500 ส่วนใหญ่เป็นรูปสีน้ำมัน แต่ละชิ้นใหญ่กว่าหนึ่งเมตรขึ้นไป นับเป็นร้อยชิ้น บางชิ้นก็ได้รับรางวัล งานเหล่านี้เคยอยู่ในห้องเก็บของของมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อภายหลังเขาจะสร้างตึกใหม่ก็รื้อสิ่งของ งานเหล่านี้แตกกระจายออกมา เด็กเอาสีไปทับเขียนรูปบ้าง ฉีกออกมาจากกรอบบ้างเพื่อเอากรอบไม้ ที่สุดทุกอย่างก็ย่อยยับไป โดยกว่าที่ข้าพเจ้าจะรู้ตัวทุกอย่างก็ไม่เหลืออะไรอยู่แล้ว มันเป็นการแตกทำลายซึ่งเกินกว่าที่จะเสียใจอย่างสุดซึ้ง

ยังเมื่อ พ.ศ. 2511 ข้าพเจ้าเขียนรูปสีน้ำอีกครั้งหนึ่ง ด้วยเห็นว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ขนไปสุระดวงดี ไม่ลำบากเหมือนเขียนภาพสีน้ำมัน ข้าพเจ้าไปเขียนที่ด้านเกวียน, ชายทะเล, ลำน้ำเจ้าพระยา ฯลฯ งานเหล่านี้ได้จัดแสดงอย่างน้อย 20 ชิ้น ร่วมกับผู้อื่นที่พญาไทแกลเลอรี (บัดนี้ล้มไปแล้ว) การแสดงครั้งนั้นได้รับการกล่าวขวัญกันในด้านเทคนิคสีน้ำ ซึ่งข้าพเจ้าเขียนได้อย่างสมใจนึก ประจวบกับเป็นระยะที่ทุ่มเทในการเขียนรูปอย่างจริงจัง ภาพเหล่านี้เมื่อแสดงแล้วไม่ได้กลับมาด้วย มีผู้หวังดีขนเอาไปเก็บไว้ที่อื่น แล้วภายหลังภาพเหล่านี้ก็แตกกรู กระจายหายไปหมดสิ้น คงเหลือแต่ความทรงจำหลายต่อหลายภาพ รวมทั้งภาพที่ดีที่สุดของข้าพเจ้าคือ “ชายหาแม่ น้ำมูล” มันเป็นเรื่องของอดีตที่เราไม่อาจขุดคุ้ยขึ้นมากังวลให้เปลืองน้ำใจไปเปล่า ๆ ขึ้นชื่อว่าโลกธรรมนั้น เมื่อมันดำรงอยู่ มันก็หายไปได้ ข้าพเจ้าก็ได้แต่สะอื้นไว้ในอกเท่านั้น

งานแสดงครั้งนี้ เป็นการรวบรวมภาพที่หลงเหลือตามที่ต่าง ๆ เป็นสมบัติส่วนตัวบ้าง ขอยืมเขามาบ้าง ประสงค์จะรวบรวมผลงานให้ท่านผู้รักขอบพทางงานศิลป์ ได้รู้ได้เห็นถึงน้ำใจที่ข้าพเจ้ามีในงานศิลปะมาตลอด แม้ว่าภายหลังข้าพเจ้าจะเดินไปยังเส้นทางอื่น เช่น ประวัติศาสตร์, โบราณคดี, และโหราศาสตร์ แต่งานที่เคยรักยิ่งกว่าชีวิตจิตใจ มิได้ทอดทิ้งเลยเสียทีเดียว พอสบโอกาสก็จะจับพู่กันหรือแปรงวาดไปตามใจรักเสมอ

บังเอิญงานเหล่านี้เป็นทีคนคุ้นเคยผ่านมาพบเห็น ต่างกระตุ้นให้แสดงเสียสักครั้ง เพื่อวงการศิลปกรรมไทยในยุคนี้ได้พบเห็นกัน เขาอ้างว่าการเขียนด้วยสีอะคริลิก โดยไม่ใช่สีน้ำมันแบบนี้ปัจจุบันนี้ไม่มีคนทำ ควรจะจัดแสดงให้คนอื่นได้พบเห็นบ้าง ประจวบกับจังหวะที่ได้รับเกียรติยกย่องจากมหาวิทยาลัยศิลปากรในการประสาทปริญญาเอกให้ ก็ควรจะแสดงผลงานให้คนรู้จักกันด้วย

ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเหตุผลที่เต็มไปด้วยความหวังดี และบริสุทธิ์ใจ และในทางที่ถูกต้องควรก็น่าจะดำเนินไปตามความดำรินั้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงปรึกษากับบรรดาศิษย์หลายท่าน ทุกคนก็สนับสนุนให้ทำ รวมทั้งโรงแรมมณเฑียรก็ยินดีช่วยอย่างเต็มที่ และเป็นพิเศษ รวมทั้งจัดแสดงผลงานอื่น ๆ ของข้าพเจ้าด้วย เช่น แสดงหนังสือที่เคยเขียนมาจำนวนประมาณ 60 กว่าเล่ม และภาพถ่ายที่ข้าพเจ้าเคยถ่ายไว้รวบรวมแสดงผลมาแล้วด้วยก็จะดี

จึงเป็นอันว่าการแสดงงานเดี่ยวของข้าพเจ้าบังเกิดด้วยประการฉะนี้

ข้าพเจ้านั้นยอมรับว่าเป็น ศิลปินแต่กำเนิด เคยรักหลงใหลมาแต่เด็กโตขึ้นก็ไปร่ำเรียนหลายสำนักจนจบศิลปศาสตรบัณฑิตทางศิลปของเมืองไทยแต่ภายหลังได้ไปมีชื่อเสียงทางอื่น เช่น โบราณคดี และโหราศาสตร์ บางคนระยะหลังนี้คบกันมาตั้ง 10 ปี ยังไม่รู้ว่ ข้าพเจ้าเขียนรูปเป็น มันเป็นคนผิดอย่างมหันต์ที่ข้าพเจ้าไม่ซื่อสัตย์ต่อธรรมชาติและวิญญาณของตนเอง

ดังนั้น จึงขอเฝ้ากับการแสดงศิลปกรรมส่วนตัวคราวนี้ หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะให้อภัยข้าพเจ้าบ้าง

28. ๑๒. ๒๕๒๕

มกราคม 2527

น. ณ ปากน้ำ ศิลปินผู้ไม่เคยหยุดนิ่ง

น. ณ ปากน้ำ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะนักวิชาการ ผู้มีผลงานค้นคว้ามากมายทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปะไทย มีงานเขียนกว่า 60 เล่ม ในปัจจุบันน้อยคนนักที่จะได้รู้จักเขาในนามของ ประยูร อุลุชาฎะ ศิลปินผู้พิชิตรางวัลเหรียญทองจากงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ

ความสามารถในการเขียนรูปของเขานั้น เป็นที่ยกย่องกันทั่วไปของผู้ที่อยู่ในแวดวงศิลปะ เขาสามารถเขียนภาพได้ทุกประเภท ทั้งภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือน และภาพแอบสแตรค โดยใช้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดินสอ สีฝุ่น สีเทียน สีชอล์ค สีน้ำมัน สีอะคริลิก และสีน้ำซึ่งเป็นงานส่วนใหญ่ของเขา

นิทรรศการผลงานจิตรกรรมในรอบ 30 ปีของ น. ณ ปากน้ำ ครั้งนี้ ไม่เป็นแต่เพียงงานแสดงภาพของเขาเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของงานจิตรกรรมไทยร่วมสมัยในรอบ 30 ปีที่ผ่านมาด้วย และยังแสดงให้เห็นถึงผลของการทดลองใช้สื่อใหม่ ๆ ในการเขียนภาพแต่ละประเภท ความสามารถของเขามีได้หยุดยั้งลงเพียงเท่านี้ เขายังมีความสามารถหลายด้าน นอกเหนือจากความรอบรู้ในเรื่องศิลปะและความเชี่ยวชาญในการใช้เทคนิค การใช้สี และการแสดงออกในงานเขียนภาพ เขายังเป็นทั้งครู นักเขียน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องโหราศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ นักวิจารณ์ และนักค้นคว้าในเรื่องศิลปะโบราณของไทยอีกด้วย

การที่เขาเป็นคนที่มีความสามารถรอบด้านหลากหลาย เช่นนี้ ก็เนื่องมาจากลักษณะนิสัย เป็นคนเอาจริงเอาจัง กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ เมื่อเกิดความอยากรู้ในเรื่องอะไร ก็จะทุ่มตัวลงไปศึกษาอย่างจริงจังในทุกเรื่อง อย่างเช่นในเรื่องโหราศาสตร์ เขากล่าวว่า

“ผมเป็นคนชอบแสวงหาความจริง เมื่อจับอะไรก็ไม่ยอมวางมือง่าย ๆ เหตุที่หันมาสนใจโหราศาสตร์ ก็เนื่องมาจากในช่วงหนึ่งของชีวิต ต้องประสบเคราะห์กรรม ได้ตระเวนไปหาหมอดูหลายต่อหลายคนให้หายหัก ถูกบ้าง ผิดบ้าง จึงเกิดความคิดว่า ควรจะเรียนรู้เพื่อค้นคว้าหาความจริงเสียเองจะดีกว่า”

ผลงานของเขามีลักษณะเด่นเฉพาะตัวคือ ใช้สีอะคริลิกเป็นส่วนใหญ่ หลีกเลียงการใช้สีดำ เขาเห็นว่าจิตรกรรุ่นใหม่ๆ มักนิยมใช้สีดำในการเขียนภาพ สีดำนั้นจะช่วยให้

เรื่องการเงาและการระบายให้ภาพดูดีได้มาก แต่มันเป็นเรื่องที่ง่ายเกินไป สำหรับเขาแล้ว เขาจะมองธรรมชาติทุกอย่าง เป็นสีสดใสหมด จึงถ่ายทอดภาพที่เขารู้สึกออกมาเป็นภาพที่มีสีสันสดใสเป็นส่วนใหญ่

การแสดงผลงานเดี่ยวของ น. ณ ปากน้ำ ที่โรงแรมมณเฑียรครั้งนี้ จะเห็นถึงงานหลาย ๆ แบบของเขาในเทคนิคต่าง ๆ กัน ทั้งอิมเพรสชันนิสม์ สีสันสดใสทั้งร่องรอยของที่แปรงให้เห็นเด่นชัด โพเวอร์ สกรูแรงรวดเร็วเร้าอารมณ์ พ้อยท์ลิสต์ การใช้สีเป็นจุด ๆ ในสมัยนี้โออิมเพรสชันนิสม์ ปกติเทคนิคนี้ใช้กับสีน้ำมันแต่เขาได้นำมาทดลองใช้เขียนด้วยสีน้ำ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเทคนิคนี้ก็สามารถนำมาใช้กับสีน้ำได้ งานลักษณะนี้หากขาดความชำนาญจะทำได้ยากเพราะการใช้เทคนิคสีน้ำเวลาเขียนภาพจะสลับปรก ภาพเสียได้ง่าย แนวที่เขาชอบมากที่สุดคืออนาอิส ลักษณะงานประเภทนี้จะใช้สีมากมายเพื่อทำให้เกิดอารมณ์โดยไม่คำนึงถึงเวลาและความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจากการมีดัดแปลง ๆ ใหม่ ๆ ในภาพ

ผลงานส่วนใหญ่ของเขาก็ได้แสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยของเขาส่วนหนึ่ง เช่น การเป็นคนที่ไม่สนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้น มีพลังในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากงานหลาย ๆ รูปแบบที่เขานำมาแสดง

น. ณ ปากน้ำ พูดถึงงานรุ่นแรก ๆ ซึ่งนิยมเอาวิธีการของอิมเพรสชันนิสม์มาใช้ นอกจากการใช้สีสดใสแล้วยังทั้งที่แปรงให้เห็นเด่นชัดว่า

“ผมชอบงานที่มีการเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา ผมไม่ชอบอะไรที่ดูเหมือนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมจึงทิ้งร่องรอยของที่แปรงไว้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะนิสัยผมเป็นคนรวดเร็วอารมณ์ร้อนทำอะไรรวดเร็ว ไม่ใช่คนประณีตสุขุม ลักษณะเหล่านี้ก็ออกมาในภาพเขียน ผมรู้สึกว่าเป็นโลกนี้ไม่มีอะไรที่เสร็จสมบูรณ์ ผมจึงทำเท่าที่รู้สึกว่าจะ...แค่นั้นพอ”

ภาพเขียนประเภทแอบสแตรคของเขาส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากงานหลายแนว ทั้งคิวบิสม์ “ฮาร์ดเอจ” เซอร์เรียลลิสต์ และฟิวเจอร์ริสม์

ประวัติความเป็นมาของ น. ณ ปากน้ำนั้นเขาเกิดที่จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อปี พ.ศ. 2471 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนประจำจังหวัดสมุทรปราการ วัดกลาง เมื่ออายุ

15 ปี มีใจรักการเขียนรูป เขียนหนังสือ ตั้งแต่วัยเป็นเด็ก มีชื่อเสียงว่าเป็นช่างวาดเขียนชื่อดังมาตั้งแต่นั้น มักถูกครูเรียกใช้ให้เขียนรูปบนกระดานดำอยู่เสมอ เขาตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ว่าจะศึกษาต่อทางด้านการเขียนรูป จึงไปสอบเข้าโรงเรียนเพาะช่าง สำเร็จในปี พ.ศ. 2488 เข้าศึกษาต่อยังคณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนร่วมรุ่นได้แก่ ไพฑูรย์ สุวรรณภู อังคาร กัลยาณพงศ์ ฯลฯ เป็นศิษย์รุ่นที่ 4 ของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ท่านอาจารย์ผู้นี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่เข้มงวดกวดขันต่อการศึกษาของศิษย์ทุกคนเป็นอย่างมาก ในแต่ละปีจะมีผู้ผ่านการสอบเพียงไม่กี่คน ในสมัยที่ น. ณ ปากน้ำ เรียนต่อปีที่ 4 นั้น มีนักศึกษาอยู่เพียง 2 คนเท่านั้นคือตัวเขา และไพฑูรย์ สุวรรณภู นอกนั้นต้องกระโดด ออกไปหางานทำเพราะไม่มีสิทธิ์เรียนต่อ ดังนั้น น. ณ ปากน้ำ เรียนต่อปีที่ 2 ปีแต่ก็ไม่ได้ปริญญา เนื่องจากในสมัยนั้นนโยบายของทางมหาวิทยาลัยยังไม่พร้อมที่จะประสาทปริญญาให้

เริ่มชีวิตการทำงานครั้งแรกในปี พ.ศ. 2494 ด้วยการรับจ้างเขียนโปสเตอร์และออกแบบโฆษณา ให้บริษัท เชียงไฮ้ คอมเมอร์เชียลโกด์ แกวส์พระยา จากนั้นไปเป็นครูสอนวิชาวาดเขียนที่ โรงเรียนศิริศาสตร์อยู่ปีครึ่ง

ในปี พ.ศ. 2495 ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี และมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ก่อตั้งโรงเรียนศิลปศึกษา (เตรียมมหาวิทยาลัยศิลปากร) ขึ้น ให้เขาเป็นผู้ควบคุมหลักสูตรการสอนในแผนกจิตรกรรมและประติมากรรม ร่างแผนการสอนและทำตำรา ได้เลื่อนเป็นอาจารย์ใหญ่ในปี พ.ศ. 2497 และได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขาธิการมหาวิทยาลัยศิลปากรในปี พ.ศ. 2499

ในปี พ.ศ. 2500 ประสบเหตุผันผวนในหน้าที่การงาน จนต้องออกจากราชการ จึงตระเวนศึกษาศิลปะโบราณไปยังที่ต่าง ๆ เขาท่องเที่ยวไปและค้นคว้าไปทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในเรื่องศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณคดีและโหราศาสตร์ จึงเขียนเรื่องราวและบทความไปลงหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เริ่มความเป็นนักเขียน นักค้นคว้า นักวิชาการ นักโหราศาสตร์ จากจุดนี้โดยใช้นามปากกาต่าง ๆ กัน

“น. ณ ปากน้ำ” เป็นนามปากกาที่เกิดขึ้นเมื่อเขียนบท

น. ณ ปากน้ำ บนเรือข้ามฟากที่อยุธยา ขณะกำลังสำรวจอยุธยา 5 เดือนเต็ม ก่อนจะมาเขียนหนังสือ “ห้าเดือนกลางซากอิฐปูนที่อยุธยา” ประมาณ พ.ศ. 2509

ความคิดปลงในหนังสือชาวกรุง

“พลุลวง” นามปากกานี้เกิดที่ “สยามสมัย” เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ สารคดี และโหราศาสตร์

“กเวล ชโนบุร” ชื่อนี้ประมูล อุณหูป ตั้งให้เมื่อเขียนเรื่องสั้นชื่อ “หมอลำ” ไปลงในสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ และเป็นนามปากกาที่ใช้เขียนได้ภาพเขียนเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ยังมีนามปากกาอื่น ๆ อีก เช่น “นายซีเนียร์” ใช้สำหรับเขียนบทความลงในหนังสือประจำปีของมหาวิทยาลัยศิลปากร “ลุ่ม เจริญศรัทธา” “เอ.พี. ฟีลเซอร์” “โอสถิ” นามปากกาที่มีคนรู้จักมากที่สุดคือ “พลุลวง” ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เขียนเรื่องโหราศาสตร์

สมัยที่ น. ณ ปากน้ำ ยังสอนหนังสืออยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากรนั้นได้เขียนภาพสีน้ำมันขนาดใหญ่นับเป็นร้อยรูป แต่เท่าที่ยังคงเหลืออยู่มาถึงปัจจุบันนี้มีเพียงรูปสีน้ำมันชื่อ “จันทบุรี” ซึ่งเป็นภาพที่ได้รับรางวัลเหรียญทองในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 6 ที่มหาวิทยาลัยศิลปากรในปี พ.ศ. 2498 ปัจจุบันภาพนี้ติดตั้งแสดงที่หอศิลป์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ส่วนรางวัลอื่น ๆ ที่เคยได้รับ ได้แก่

รางวัลเหรียญทองแดง ภาพเขียนแบบแอบสแตรคในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 3 พ.ศ. 2494

รางวัลเหรียญทองแดง ภาพสีน้ำมันพหุเทรท รูปอวบ สำนะเสน

รางวัลเหรียญทองแดง รูป พหุเทรท อรรถวิ ศรีสวัสดิ์ ปี พ.ศ. 2509 ได้รับทุนจากมูลนิธิเอเชียไปสำรวจอยุธยา 5 เดือน

ปี พ.ศ. 2517 เขียนภาพพุทธประวัติภายในพระอุโบสถ ทั้งหลังคนเดียว ที่วัดป่าโค ริมแม่น้ำป่าสัก จังหวัดอยุธยา เป็นภาพเขียนสีฝุ่นใช้เวลาถึง 1 ปีเต็ม

ปี พ.ศ. 2518 เดินทางไปศึกษาศิลปอินเดียเพิ่มเติม ประมาณ 2 เดือน

นอกจากนี้แล้วยังส่งภาพไปร่วมแสดงยังที่ต่าง ๆ เช่น ปีพ.ศ. 2525 ส่งภาพสีน้ำไปร่วมแสดงกับจิตรกรชาติอื่น ๆ ที่มาเลเซียและสิงคโปร์ แสดงภาพสีน้ำในงานแสดงวันเปิดธนาคารแห่งชาติ ร่วมรับเชิญแสดงภาพสีน้ำกับจิตรกร “กลุ่มไวท์” แสดงภาพพหุเทรทสีชอล์ค ที่จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

จากความสามารถทางการเขียนรูปและความรอบรู้ในงานศิลปะหลายแขนงทำให้ได้รับเชิญเป็นกรรมการตัดสินการประกวดผลงานทางศิลปะอยู่เสมอ

พ.ศ. 2525 - เป็นกรรมการตัดสินการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 28

พ.ศ. 2526 - เป็นประธานการตัดสินการแสดงศิลปกรรมครั้งที่ 16 ของสำนักงานกลางนักเรียนคริสเตียน

- เป็นกรรมการตัดสินการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 29

น. ณ ปากน้ำ ได้เริ่มตั้งทุน “ศิลป พีระศรี” ขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงท่านศาสตราจารย์ศิลป พีระศรี ปรมาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทางศิลปะให้ และเพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้มอบเงินจากค่าลิขสิทธิ์หนังสือตั้งเป็นกองทุนนี้ขึ้น จำนวน 40,847 บาท

ปัจจุบัน น. ณ ปากน้ำ ได้ทำงานที่ใจรักนอกเหนือไปจากการเขียนรูปก็คือการค้นคว้าศึกษาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปะไทย เสนอข้อมูลที่ค้นพบพร้อมทั้งข้อคิดตามหลักวิชาการใหม่ ๆ ให้แก่ผู้สนใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยประจำอยู่ในกองบรรณาธิการวารสาร “เมืองโบราณ”

ด้วยความสามารถรอบด้านและความรอบรู้อันเป็นที่ยอมรับของบรรดาลูกศิษย์ลูกหา นักวิชาการ และผู้สนใจศิลปะทั้งหลาย เขาได้รับการเสนอชื่อเข้ารับพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์ ศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2526

วัย 55 ปี ที่พบพาเอาความสำเร็จไว้มากมายในทุก ๆ ด้านของเขา ถ้าเป็นคนอื่นก็คงจะหยุดยั้งลงเพียงเท่านั้น ใช้ชีวิตส่วนที่เหลืออย่างเป็นสุข แต่สำหรับเขา น. ณ ปากน้ำ ศิลปินผู้ไม่เคยหยุดนิ่ง เขายังคงทำงานที่เขารักต่อไป ด้วยความกระตือรือร้นและเปี่ยมล้นด้วยพลัง

เรื่องโดย ชไมพร เณิมชัยขวลิต

น. ณ ปากน้ำ สมัยเป็นอาจารย์ใหญ่ รร. ศิลปศึกษา (ปัจจุบันคือวิทยาลัยช่างศิลป์)
พ.ศ. 2498

Rama IX Art Museum Foundation

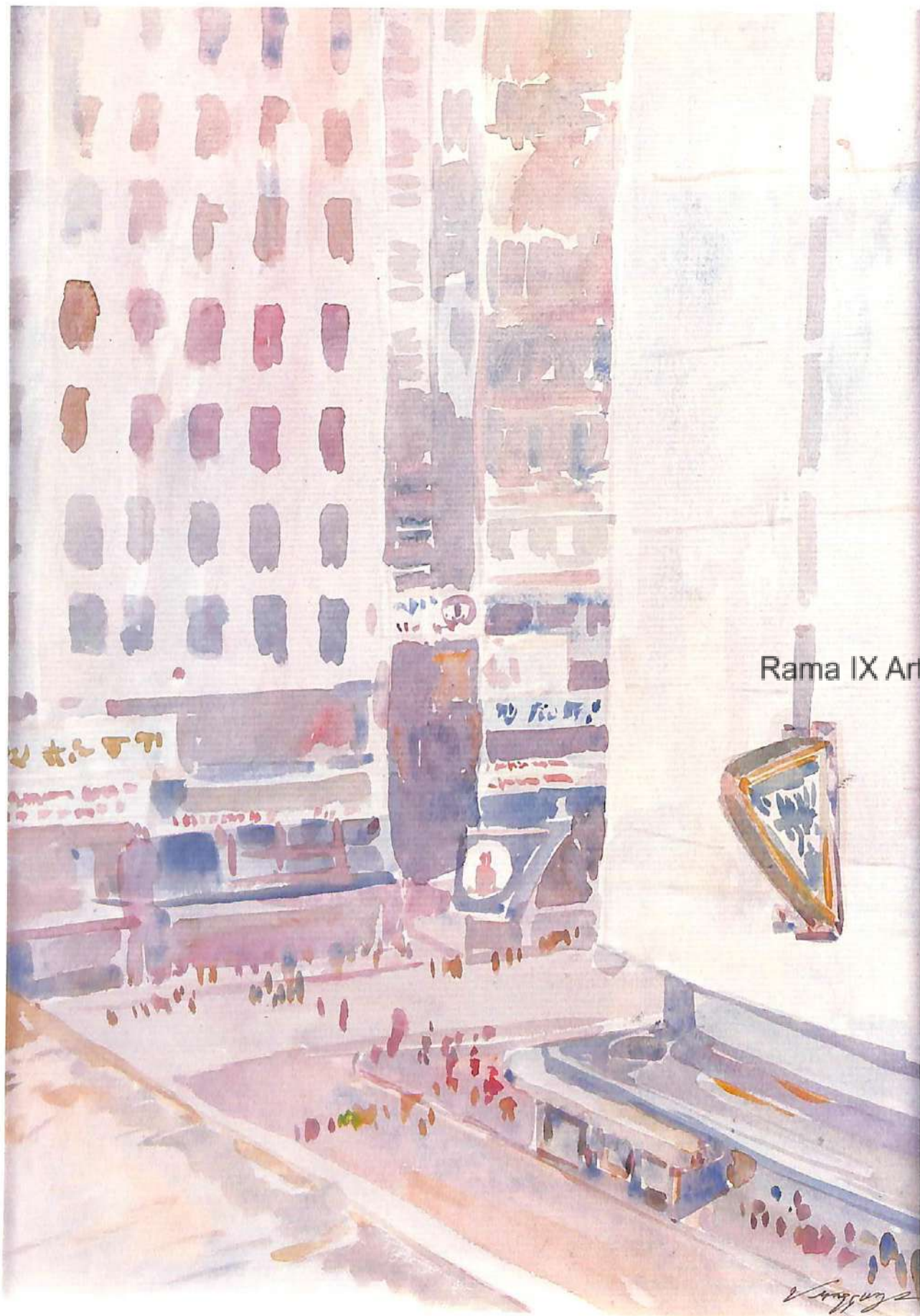

ที่บาร์บิเอดเขา บางแสน จากซ้ายมือ อังคาร กัลยาณพงศ์ น. ณ ปากน้ำ
และเทพ จุลกุลย์ สมัยนั้นเป็นนักเขียนบทความเรื่องดนตรีชื่อดัง และเป็นบรรณาธิการข่าว
ต่างประเทศ น.ส.พ. สยามนิกร ประมาณ พ.ศ. 2498

จากซ้ายไปขวา ปรีชา บางน้อย เป็นศิษย์ ปัจจุบันมีอาชีพเป็นศิลปินอยู่ใน
ฝรั่งเศส 20 ปีมาแล้ว คนกลาง อังคาร กัลยาณพงศ์ กวีเอก และ น. ณ ปากน้ำ

น. ณ ปากน้ำ เมื่อได้รับปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาประยุกต์ศิลป์ จาก
มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2526

จันทร์บุรี. สีน้ำ (2 สิงหาคม 2497)
ภาพเหรียญทอง งานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ
Chanthaburi, Oil colour, 1954

Rama IX Art Museum Foundation

ทิวทัศน์เมืองฮ่องกง. สีน้ำ (9 สิงหาคม 2526)
Hong Kong, Water colour, 1983

เด็กชายนอน. สีน้ำ (พ.ศ. 2512)
Sleeping Boy, Water colour, 1969

For the few who want the selected...

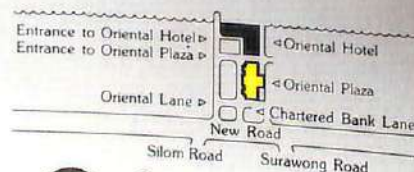
Shop with style in the regal atmosphere of our gracious old colonial building. The Oriental Plaza has brought together a collection of Bangkok's

finest stores to exhibit under one roof. There's high fashion by top designers in our chic new boutiques. Classic quality in gems and jewellery. Relics of a splendoured past in rarities of porcelain, bronze and stone. The oriental woven art of glowing silks and textured cottons in luxury fabrics and furnishings.

The essence of Asia in exotic ideas of decor. And a gallery of canvases inspired by traditional themes and modern abstracts. Not to be missed is the array of rare Tribal arts at the Chitralada Showroom: weaving, embroidery, lacquerware, silver, pottery and trinkets in the village skills that have endured for centuries.

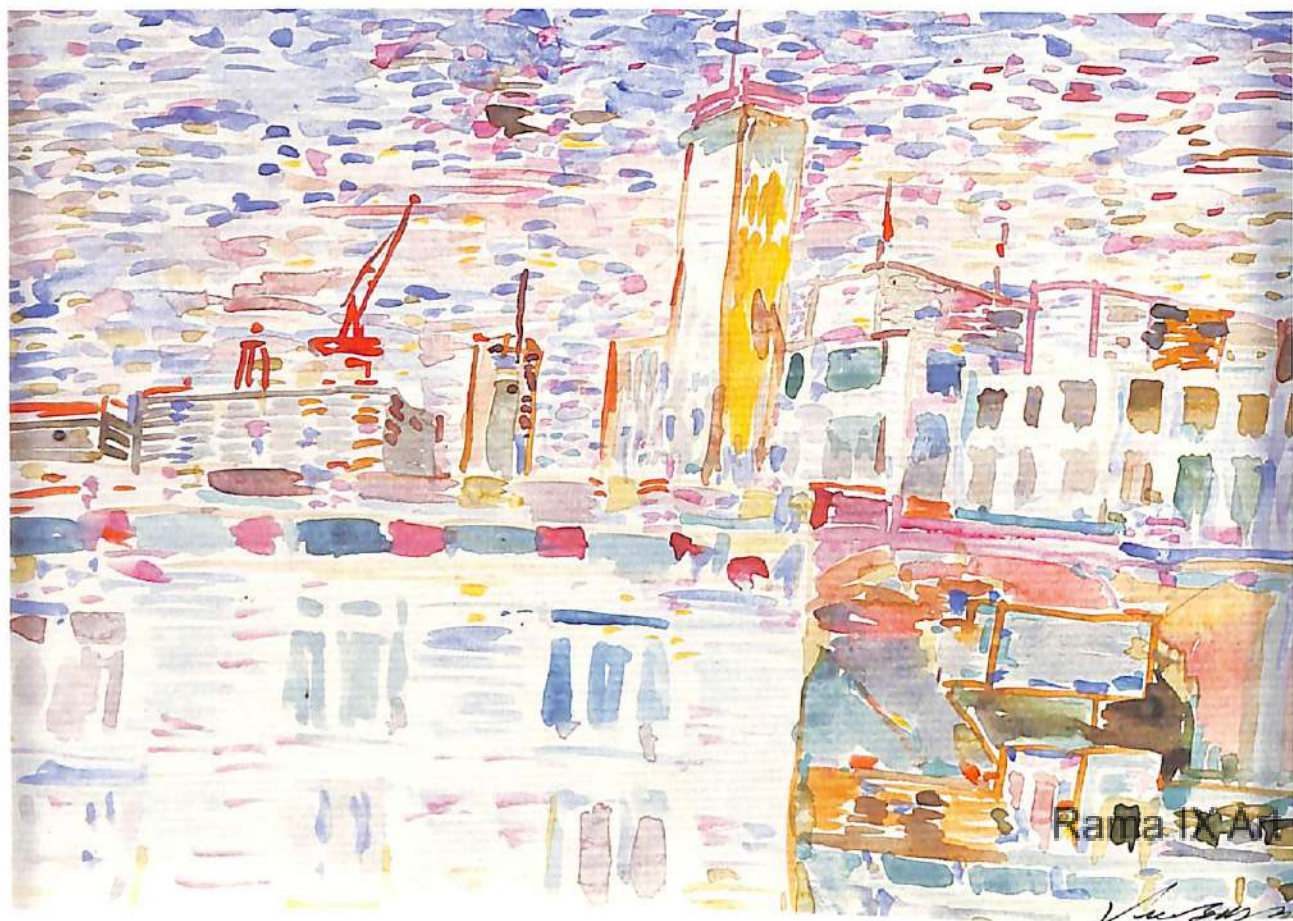
The Oriental Plaza is an elegant and relaxed way of shopping, unmatched for quality, style and gracious service. You enjoy the luxury of air-conditioned ease, together with gentle Siamese hospitality. And you can even have a quiet cup of tea, or a hearty lunch, at our very English tea room.

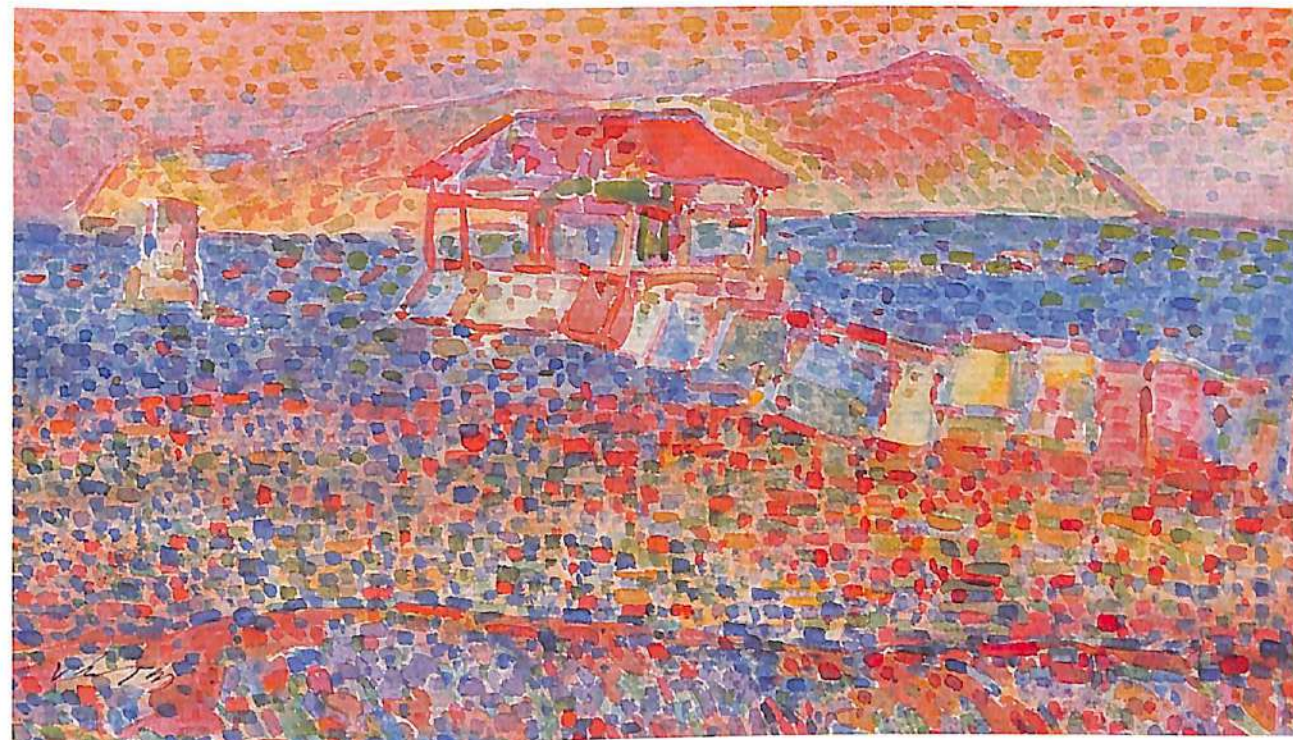
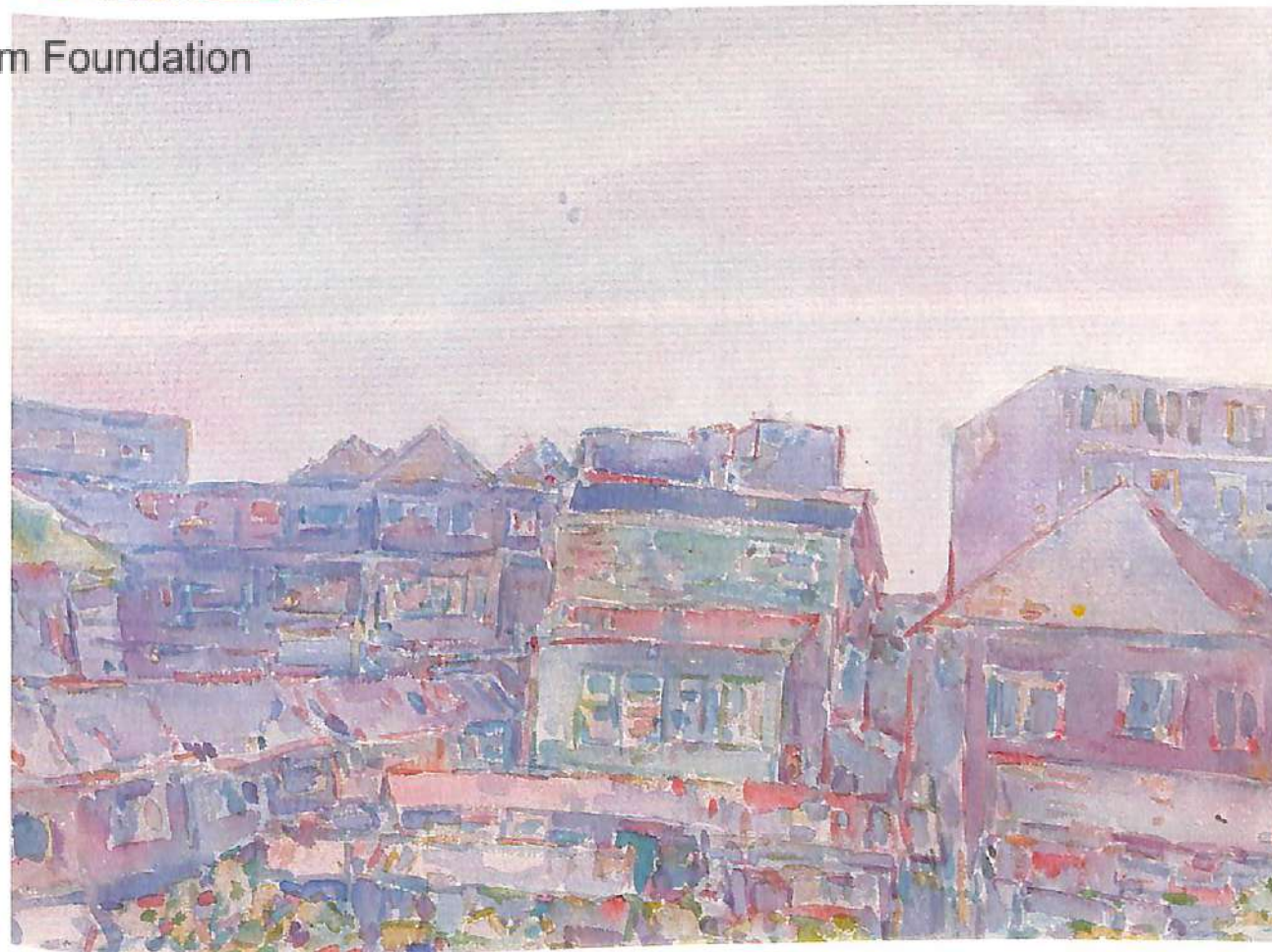
The Oriental Plaza

30/1 Chartered Bank Lane, New Road, Bangkok, Thailand. Telephone: 234 1320-9

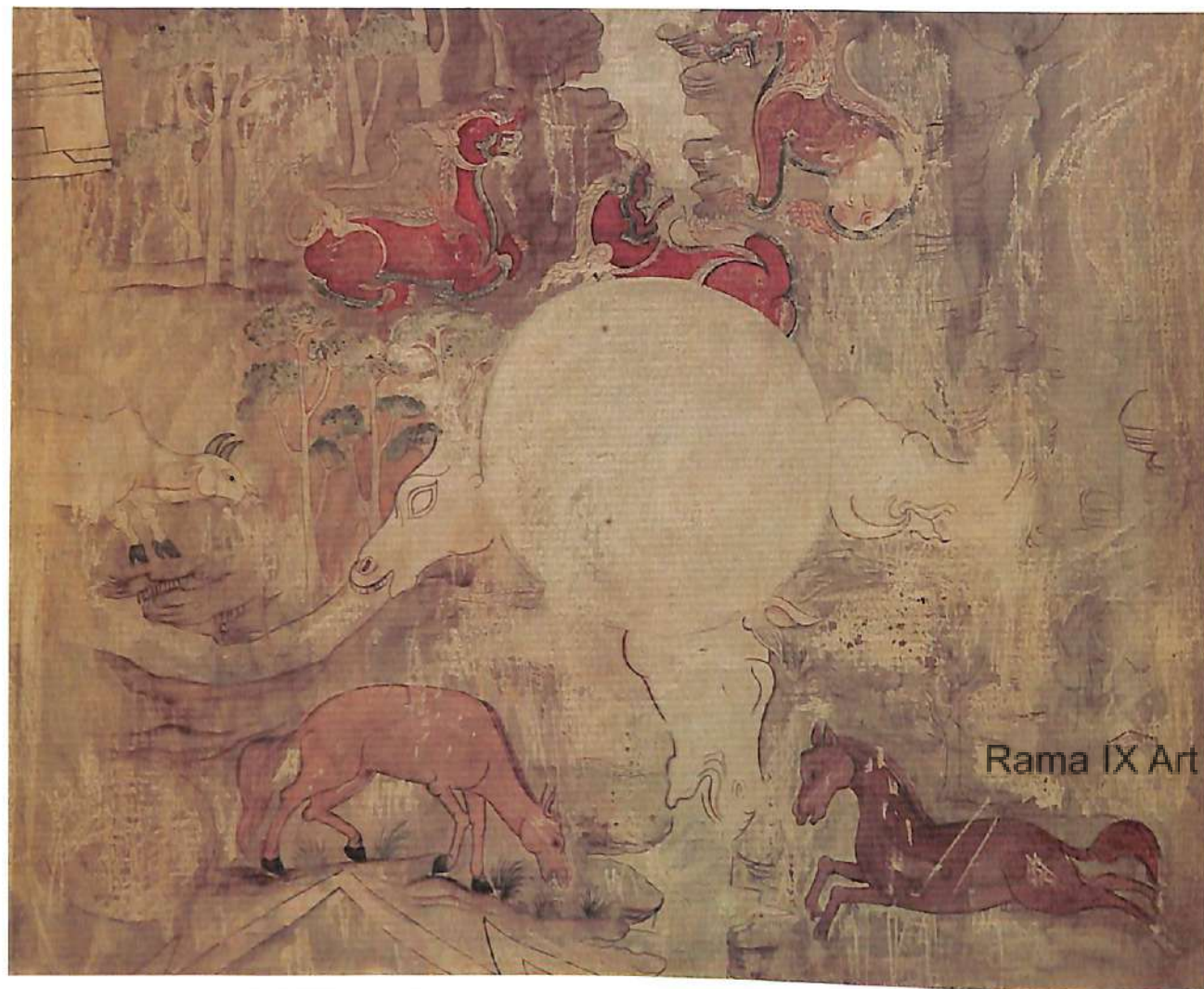
Rama IX Art Museum Foundation

วิวหลังโรงแรมอิมพีเรียล โตเกียว, สีน้ำ (3 สิงหาคม 2526)
Tokyo, Japan, Water colour, 1983

ซากเสาสพานหน้าวังร้างสีซัง, สีน้ำ (พ.ศ. 2520)
The Disappearing Bridge in front of
Sichang Seaside Palace, Water colour, 1977

อาคารหลังถนนวิสุทธิกษัตริย์, สีน้ำ (ตุลาคม 2526)
Cityscape at Visuthrakasatriya Road
in Bangkok, Water colour, 1983

Rama IX Art Museum Foundation

งานค้นคว้าที่จังหวัดอยุธยา ปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
The researcher's work at Ayutthaya
Now is in the National Museum.

สุวรรณี สุคนธา, สี่เทียน (พ.ศ. 2498)
Suwanee Sukhontha, the Well-known Writer,
pastel, 1957

จิตรกรเปรม ไสยวงศ์, สี่ซอด้ (พ.ศ. 2507)
Prem Saiyawong, the Painter
pastel, 1964 (with the courtesy of
Chulalongkorn University)